

hjemmel til at tildele landsorganisationer af samfundsnyttig og folkeopdragende karakter bevilling ophæves. Man har imidlertid foretrukket en formulering, der tydeliggør den gældende bestemmelses indhold. Efter forslaget skal herefter landsorganisationer, der skal kunne komme i betragtning, være sådanne, hvis hovedformål er af folkeoplysende karakter. Den kreds, der skal kunne komme i betragtning som bevillingshavere, er i øvrigt uændret i forhold til den gældende lov, idet dog også statens filmcentral skal kunne få bevilling til at vise film af oplysende karakter eller af særlig kulturel, kunstnerisk eller filmhistorisk betydning. Begrænset på den foreslåede måde kan en bevilling til filmcentralen ikke antages at ville påføre de almindelige biografer følelig konkurrence. Bestemmelsen om meddelelse af de såkaldte produktionsbevillinger er omformuleret og reglerne om den produktionsforpligtelse, der påhviler disse bevillingshavere, angivet i stk. 2 og 4, 1. pkt. I stk. 4, 2. pkt., er optaget den i den gældende lovs § 6 indeholdte regel om notering m. v. af aktier i produktionselskaber, der drives under aktieselskabsform.

Til stk. 3. I de ældste kommunale bevillinger er der ikke optaget nogen bestemmelse om anvendelsen af overskuddet, der således har kunnet benyttes som en almindelig kommunal indtægt. Med tiden er man imidlertid gået over til at stille krav om, at overskuddet af en kommunal biografvirksomhed anvendes til nærmere bestemte kulturelle formål, f. eks. til teaterformål eller til biblioteksarbejde eller anden oplysningsvirksomhed. Denne praksis foreslås nu lovfæstet som en understregning af, at begrundelsen for kommunal biografdrift må være af kulturel og ikke af rent økonomisk art.

Til stk. 5. Reglen om godkendelse af en leder i de tilfælde, hvor bevilling meddeles andre end enkeltpersoner, svarer til § 2, stk. 2, i loven af 1938, med den ændring, der følger af, at bevilling kan meddeles statens filmcentral.

Til stk. 6. Bestemmelsen, hvorefter ingen kan få bevilling til eller godkendes som leder af mere end én biograf, medmindre ministeren under særlige omstændigheder dispenserer, er, bortset fra sproglige ændringer, enslydende med § 2, stk. 3, i loven af 1938. Undtagelser er hidtil alene gjort for enkelte landbiografers vedkommende, hvor man har givet den samme person bevilling til at drive biograf i to — eller i et enkelt tilfælde flere — nær hinanden beliggende landsbyer. Man har overvejet at begrænse dispensationsbeføjelsen til landbiograferne, men har dog ikke villet stille forslag herom, da der kan være tilfælde, hvor der også for

byernes vedkommende vil vise sig at være trang til en dispensationsadgang.

Til § 4.

Til stk. 1. De 3 førstnævnte betingelser for at opnå bevilling er omformulerede og er identiske med betingelser, der i teaterlovsforslaget stilles for at få teaterbevilling. Bestemmelserne afviger kun formelt fra bestemmelserne i den gældende lovs § 3, nr. 2-4. Man har ment som for teaterbevillinger at kunne undlade at stille krav om dansk indfødsret, og forslaget afviger derved fra den gældende lovs § 3, nr. 1. Herefter vil en udlænding, der har fast bopæl her i landet, og som opfylder de øvrige betingelser efter § 4, stk. 1, altså kunne opnå biografbevilling, men det må formentlig kunne betragtes som en naturlig forudsætning for opnåelsen heraf, at han gennem længere tids ophold her i landet har indlevet sig i dansk kultur og tanke- sæt. Bestemmelsen i den gældende lovs § 3, nr. 6 „godtgør at have de fornødne kunstneriske og forretningsmæssige forudsætninger for at kunne lede et biografteater“ forslås ændret til „skønnes at være i besiddelse af de nødvendige kulturelle og forretningsmæssige forudsætninger for at kunne lede den pågældende biograf på forsvarlig måde“, jfr. forslagens § 4, stk. 1, nr. 4.

Når således kravet om „kunstneriske“ forudsætninger er erstattet med et krav om „kulturelle“ forudsætninger, skyldes det, at sidstnævnte udtryk skønnes bedre at dække, hvad der praktisk må antages at være bestemmelsens hensigt. De krav, der med rimelighed kan stilles til bevillingshaverens (lederens) kulturelle og forretningsmæssige forudsætninger, vil endvidere variere alt efter biografens størrelse, beliggenhed, karakter af premiere- eller reprisetheater o. s. v. Det er dette forhold, som udtrykkes ved angivelsen af, at de krævede forudsætninger alene er dem, der er nødvendige for at lede den pågældende biograf på forsvarlig måde.

Til stk. 2. Betingelserne for at blive godkendt som leder af en biograf er i forslaget indeholdt i et særligt stykke, som udover at henvise til stk. 1 stiller krav om, at lederen ikke må have tilknytning til virksomheder for produktion eller udlejning af film. Kravet herom stilles i den gældende lovs § 4, stk. 1, til såvel bevillingshavere som ledere, men frafaldes efter forslaget for så vidt angår bevillingshavere, jfr. bemærkningerne til § 5.

Til stk. 3. Lederne af de biografer, der i henhold til § 3, stk. 1, drives af produktionselskaber eller af statens filmcentral, vil ikke kunne opfylde kravet i det foregående stykkes nr. 2; stykke 3 har